

Toverbal

Als kind deed ik er tijden over: kiezen of ik m'n laatste stuiver zou besteden aan een spekkie uit de winkel of een toverbal uit de automaat. Twijfelend stond ik op de stoep, bovendien had ik eigenlijk geen tijd, de bel ging al bijna. Uiteindelijk koos ik voor het spekkie, maar al hollend bleef het knagen: een toverbal is toch ook wel erg leuk, bovendien doe je er veel langer mee.

nmiddels heb ik leren kiezen. Knopen doorhakken op zakelijk gebied is geen probleem, maar er is een nieuwe wereld vol toverballen: de wereld van de informatie. De Volkskrant en De Leeuwarder, de zakenbladen, opinieweekbladen, het Journaal, Nova en Barend & Van Dorp hebben concurrentie van een oneindig aantal verschillende bronnen via Internet, een automaat vol toverballen en verrassingseieren. Even wat opzoeken via Internet leidt vaak tot zappen tussen leuke en interessante ontdekkingen, die steeds naar meer smaken: het programma is nooit afgelopen, het blad is nooit uit, de toverbal raakt niet op.

Daarnaast komt er een toevloed aan berichten en e-zines binnen via de e-mail. Als erkend rommelaar doe ik elke dag weer mijn best om de stroom e-mails af te werken, maar kan dat niet zonder hulp van mijn plichtgetrouwe secretaresse. Als ik alles zelf zou lezen, inclusief de lijvige bijlagen, ben ik elke dag 3 uur zoet. (Dat wordt nog wat na de zomervakantie: zal ik maar gewoon een nieuw mailadres nemen?) Samen doen wij aan 'Slim Schiften'. Onbegrijpelijke afzenders

en onderwerpen gaan zonder meer weg, onderwerpen waar de afzender duidelijk meer belang bij heeft dan ik: weg, algemene informatie: ook weg. En al die berichten die doorgezonden zijn met het idee: dan weet hij er ook maar vast van? Of: ik hoor het wel als hij er ook wat van vindt? Shift-Delete, hupsakee.

Natuurlijk wint mijn nieuwsgierigheid het regelmatig van de time-management discipline (is het dringend, belangrijk of beide?), en laat ik me afleiden door zaken zonder enige prioriteit. Niet zelden gevolgd door nog wat aangenaam maar tijdrovend speurwerk via de meegestuurde Internet-link.

En dan belt vriend X, met de vraag hoe ik er over denk. Mijn 'Ik denk er nog niet over, want ik weet nergens van', leidt tot zijn zure reactie: 'Heb je het nog niet gelezen dan?' De bekentenis dat ik het bericht kennelijk heb weggegooid omdat het me niet belangrijk leek, doet de relatie geen goed. Hij klinkt alsof hij zijn laatste oortje heeft versnoept. Jammer dan voor deze keer. Een wereld vol toverballen maakt nu eenmaal kieskeurig. ♦

Door Fokke Martini, directeur ICT Center Friesland

Door Fokke Martini,
directeur ICT Center Friesland

